

očetov svojih kot resne može. Kupili smo piščalko, t. j. pridobili smo zmago za Slovence v naši občini in ker mi nismo hoteli na to piščalko piskati, vzeli ste jo v roke Vi in ravno Vi trobite in piskate na to piščalko, da vsakega modrega moža jamejo ušesa boleti. Ali, iz te piščalke se bo na zadnje vendar-le naša slava glasila. Ravno mi smo molčali, in se ravnali po besedah pesnikovih: „Kadar zakroka gavran, — potihnejo ptice po gozdu; — kadar se dere bahač, — modri možaki molčé“. Ali drug, Kastelčev izrek pravi: „Pustiš li ** še tako pri miru, — odšel vendar njih ne boš prepiru.“ Vi ste bili tisti, ki ste raznesli glas o naši zmagi med širni svet, po dopisih svojih; Vi ste še potem, ko ste vže videli, da nam ni mar za Vaše otroško zabavljanje, nas z blatom ometavali v svojem dvocepem dopisu. Vsak moder mož mora vzpoznati, da take besede, kakor jih rabite Vi, ne pristujejo možem, ampak „mladozobim“ otrokom. Moti se pa g. dopisnik, ako misli, da so njegove besede žaljive! Kokoš kokodaka potem, ko vže jajce iznese, a kedor dela nasprotno, to ste Vi! Naše delo je bilo vspešno, a mi nismo vsemu svetu javili vspeha tega; Vi pa niste opravili nič, jajce se Vam ni izneslo, a sedaj vpijete na vse kriplje.

(Konec prih.)

Iz Sečovega pri Slatini. (Vaški križ.)

Prebivalcem naše vasi se je vendar enkrat popolnoma zamerilo, velikonočni kruh in jajca k edini kapelici zunaj vasi nositi; kajti ta kapela je lastnina prostovoljnega nemškutarja. Ni čuda tedaj, da se je našim Slovencem zadosti zdelo, da bi nesli „žegen“ pod streho prvega, poglavitnega sovražnika slovenskega rodú blagoslovit. Da bi se torej tega sitneža znebili, postavili so Sečovljani s skupno denarno vsoto prav ličen križ pred vasjo. S tem so dvojno dobro delo učinili, ter so rešili tudi ob enem našega častitega duhovnika prav zale ceste do „Tejčeve palače“, katera je posebno v pomladanskem času, prav bogato široko in globoko z blatnim maslom pokrita. Se ve, da mu ne smemo zameriti tega, kajti mož ima grozno veliko dela na Slatini pri obravnavi za imenitno šolo, katere „šolski oče“ se je že on zval, še predno je šola streho dobila. Župan je tedaj nabiral po soseski denar in res še, predno se je bila „aleluja“ pritličala, stalo je božje razpelo prav krasno z venci obloženo na imenovanem kraji. Ko pridejo častiti g. duhovnik nam ta križ blagoslovit, donelo in grmelno je iz večih možnarjev, da je bilo kaj; in res prav vesel je bil ta dan za pobožne vaščane. Vse se je radovalo, vse se je pri novem križi k molitvi zbralo. Le ednega je manjkalo s svojo družino in to jo ravno ovi mož, kateremu so slatinski sršeni tako možgane zmešali, da mu je vse zoperno, kar po slovenskem diši. (Konec prih.)

Iz Trbovelj. (Naše nevolje.) Črez Trbovlje je prišlo v kratkem času več nadlog. Imeli smo bleke, posebno v okolici sv. Lenarta. Vsled te bolezní je bila šola v Hrastniku slabo obiskovana. Imeli smo osepnice, katere nam niso ravno mnogo škodovala, okoli deset oseb so spravile v hladni grob. Imeli smo po noči 23. in tudi 24. julija nevihto in nalive, voda nam je mnogo zemlje odnesla, nekatere brvi odplavila in mostiče poškodovala, po dolinah kamenja in šodra na travnike in njive nanosila, da se človek kar čudi. Te nadloge so minile, ena pa je dolgo trpela in ta je štrajk pri knapih. Kaj je pa temu delopustu uzrok? Malo plačilo, mnoge kazni delalcev v denarjih in nekoliko tudi strogo ravnanje nekaterih nižjih uradnikov z delalci. Ravnatelj je še najbolj priljubljen in ravno on pri štrajku sedaj največ trpi. Menimo, da bo sčasoma društvo stanje delalcev prostovoljno vzboljšalo, ako hoče imeti zadovoljne in zveste. Zlasti bolijo delalce kazni v denarjih, radi bi bili po nedeljah in praznikih prosti in tega jim ne bo nihče zameril, kdor še vero ima, da človek ne obstoji samo iz mesa in kosti, ampak da ima neumrljivo dušo, za katero mu gre skrbeti. Vsake nadloge je enkrat konec, gotovo bo tudi štrajk v Trbovljah prenehal, da bi le kmalu na korist knapov in društva!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Rojstni dan Nj. veličanstva, svitlega cesarja so bile po vseh večjih mestih večje cerkvene in vojaške slovesnosti in vdeležilo se jih je, izlasti cerkvenih, tudi letos obilo ljudstva. — Nekateri listi na Dunaji razpravljajo vprašanje, ali se naj avstrijsko cesarstvo združi v ožjo zvezo z nemškim in je čudno, da so nekateri večji listi v vsej resnici za to — veleizdajo. To so vam pravi domoljubi! — Ces. namestnija v Gradcu je razpustila društvo nemških vseučilišnih dijakov, Styria. Mokrouhi mladenči so si domnevali, da stoji Graško mesto na pruskih tleh. — Naši sosedje v Lipniškem okraji so si izvolili liberalne može v okr. zastop in so tega sila veseli. Mi sicer ne znamo, če je taka izvolitev vredna veselja, toda ne zavidamo jih za nj. — Konservativni Nemci na Koroškem si še nič ne upajo prav na svitlo ter so vsled tega liberalci še skorej v vseh zastopih na vrhu. Ravnaajo pa le-ti zato tudi, kakor po drugih deželah, brez vsega ozira na-nje, k večjemu so jim še za to, da plačujejo liberalne dolgove. — V Kamniku na Kranjskem je umrl dr. Makso Samec, doma iz Arclina pri Vojniku. Bil je dež. poslanec in nekaj časa župan v Kamniku. — V Ljubljani je umrl mestni odbornik g. Miha Pakič. Mož je bil celo svoje življenje

zvest sin slov. ljudstva. — Drž. poslanec. dr. vit. Tonkli poroča v nedeljo, dne 25. avgusta v Rifenbergu, blizu Gorice svojim volilcem o svojem delovanju v drž. zboru. — Mesto Trst šteje 158.000 duš, če se ne všteje vojniki. — „Indipendente“, list lahonov v Trstu in iz drugod, izhaja še naprej in piše ravno, kakor poprej, nesramno. — Dež. glavarja za Istro še ni in kaže se, da ga vlada še išče, moža, ki bi bil vsem po volji. — V Bosni se množi število katol. prebivalcev, število razkolnikov pa pojemlje, zadnje pa le po malem. — Hrvatje so skorej po polnem v oblasti Madjarov in kar je še večja nesreča, tudi med seboj ne poznajo sloge. Starčevićanci se razcepljajo ravno v teh dneh in da si je njih poslancev le malo število, razdelé se poslej še v dve stranki. Oj nespameti! — Ogerski minister pl. Tisza pride jutri na Dunaj ter poroča svitlemu cesarju, potem pojde na odpust v Ostende. — Grof Andrassy je nevarno zbolel in je malo upanja, da bo ozdravel. Doslej je upal, da bode še kedaj on na čelu ogerske vlade. Ne vemo, če bi to bila sreča za avstro-ogersko monarhijo.

Vunanje države. Ob istem dnevu, kakor avstrijski cesar svoj rojstni den, imeli so sv. Oče v Rimu svoje godovanje, praznik sv. Joahima. Kardinalom so podali v ta den svojo novo okrožnico „o delalcih“ ter so izrekli željo, naj bi se vršile posebne prošnje na čast Mariji Devici in sv. Jožefu, varuhu delalcev, v enacem smislu. — V Rimu so že jeli metati bombe med ljudi: ne zna se, komu da se naj piše to na rovaš, gotovo pa je, da ne poštenim, katoliškim kristijanom. — V Parizu je bil v nedeljo velik obed na čast županom ali mairom in prišlo jih je 13.000 vkup. Predsednik republike, Sadi-Carnot, jih je navduševal za republiko, ni dvoma, da so za-njo tudi vsi — jeli in pili. — Gledé Boulangerja je sodba izrečena in če obvelja, ima republika mir vsaj za nekaj časa, kar se tiče njega. Ni pa sprašanja, da se vzdigne mesto njega kmalu kateri drugi, če ne general, pa vsaj „pustolovec.“ — Angliška vlada ugovarja zoper to, da je Anglija „na tihem“ v zvezi s tripelalijanco — Nemčije, Avstrije in Italije — ter zagotavlja, da nje ne veže nič druga, kakor koristi angliške države. To verjame „tem kramarjem“ lahko človek na besedo. — Očitno in povsod se priznava, da je bilo v Bérolinu lepih in velicih slovesnosti v dneh, v katerih je bil avstrijski cesar v gostji nemškega cesarja. Tajno pa ostane vse, kar se je v tem času dogovarjalo med najvišjo gospódo. — Da Rusija ni skoz drn in stru sovražnica Avstrije, to si človek pač lahko posname iz častnega obeda v Krasnojem selu v rojstni den avstrijskega cesarja. Vidno so bile prijazne želje, katere je izgovoril car gledé Avstrije. — Da je Bolgarija država, to kaže s tem, da

ima dolgove in to že precej velike, torej prav, kakor jih je po drugih državah. — Sedaj se zopet štrinja meša v Srbiji in ni verjetno, da vidi kaljica Natalija že k malu svojega sina, kralja Aleksandra. — Kakor nam, tako manjka Turčiji denarja, razloček je še pri njej samo v tem, da ji ga nihče ne mara več dati na posodo. — Na otoku Kreta še stojé stvari precej napeto; pravi se, da grška vlada ščuje kristjane zoper Turčijo. Ni čisto brez vsega to! — Kolikor vemo, ni v Afriki posebnih novosti. Skorej pa je verjetno, da imate Nemčija in Italija dogovorjeno, kaj naj počne vsaka izmed njiji v onih krajih. — Unkraj morja, iz Amerike, pa se poroča, da čejo vse države poslati svojih mož v poseben zbor ter se naj v tem določi, kako si ovarujejo najbolj svoje koristi in to posebno posebno gledé priseljenja iz Evrope. Novih priseljencev torej ne vzprejmó več radi unkraj morja.

Za poduk in kratek čas.

Škotija in nadduhovnja Ptujška.

(Dalja.)

Višji duhovnik in župnik Ptujski Henrik je umrl dne 2. junija l. 1341. Njegov nagrobni kamen so svoje dni porabili za menzo pri altarji sv. Viktorina, kjer se nahaja še dendenes. Na njej čitaš sledeče besede: „Anno. dni. 1341. in crastino. beati. Erasmi. obiit. diacon. marchie. inferioris. pleba. in. Petovia.“ Na eni strani je plošča altarji primerno odsekana in vsled tega poškodovan tudi napis. Po mnenji dr. Hönisch-a so bile sledeče besede odkrhane: „... venerabilis . dominus . Henricus archi. . . .“ Ves napis se je torej glasil: „Anno. dni. M. CCC. XLI. in. crastino. bti. Erasmi. obiit. venerabilis. dominus. Henricus. archidiacon. marchie. inferioris. pleba. in. Petovia“¹⁾ — ali po slovenski: „Leta Gospodovega 1341. na den sv. Erazma zaran je umrl častivredni gospod Henrik, višji dijakon v spodnji pokrajini, župnik v Ptuj.“

Njemu je kot župnik v Ptuj sledil

10. Janez, ki je po mnenji nekaterih zgodovinarjev bil višji duhoven ne le v slovenski pokrajini, ampak tudi na Kranjskem. Ta župnik je naveden najprej v listini od dne 6. dec. l. 1344., s katero je Ulrik Sweiner, mešan v Ptuj s soprogo Kunigundo svojo hišo v Židovski ulici, potem eno njivo in vinograd prodal za 45 in pol marke starih graških vinarjev nadškofu Ortolfu.²⁾ Poznej zasledimo njegovo ime v listini od dne 13. jan. l. 1347. S tisto potrjujeta Janez iz „Lantztröst-a“ in

¹⁾ Grazer Volksblatt. 1885., št. 12.

²⁾ in ³⁾ Listine v deželnem arhivu v Gradcu.